

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

16 iunie 2011 *

În cauza C-462/09,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos), prin decizia din 20 noiembrie 2009, primită de Curte la 25 noiembrie 2009, în procedura

Stichting de Thuiskopie

împotriva

Opus Supplies Deutschland GmbH,

Mijndert van der Lee,

Hananja van der Lee,

* Limba de procedură: olandeza.

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte de cameră, doamna R. Silva de Lapuerta, domnii G. Arestis, J. Malenovský (raportor) și T. von Danwitz, judecători,

avocat general: domnul N. Jääskinen,
grefier: doamna M. Ferreira, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 15 decembrie 2010,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Stichting de Thuiskopie, de T. Cohen Jehoram și de V. Rörsch, avocatul;
- pentru Opus Supplies Deutschland GmbH, precum și pentru domnii van der Lee, de D. Visser și de A. Quaedvlieg, avocatul;
- pentru guvernul belgian, de domnii T. Materne și J.-C. Halleux, în calitate de agenți;
- pentru guvernul spaniol, de doamna N. Díaz Abad, în calitate de agent;

- pentru guvernul lituanian, de domnul D. Kriauciūnas și de doamna L. Liubertaitė, în calitate de agenți;

- pentru guvernul austriac, de domnii E. Riedl și G. Kunnert, în calitate de agenți;

- pentru guvernul finlandez, de domnul J. Heliskoski, în calitate de agent;

- pentru Comisia Europeană, de domnul A. Nijenhuis și de doamna J. Samnadda, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 10 martie 2011,

pronunță prezenta

Hotărâre

- ¹ Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 5 alineatul (2) litera (b) și alineatul (5) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).

- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Stichting de Thuiskopie (denumită în continuare „Stichting”), pe de o parte, și Opus Supplies Deutschland GmbH (denumită în continuare „Opus”), precum și domnul și doamna van der Lee, doi administratori ai acestei societăți, pe de altă parte, privind plata de către aceasta a redevenței destinate finanțării compensației echitabile plătite titularilor de drepturi de autor în temeiul excepției privind copia pentru uz personal (denumită în continuare „redevență pentru copia privată”).

Cadrul juridic

Directiva 2001/29

- 3 Considerentele (9), (10), (31), (32) (35) și (38) ale Directivei 2001/29 au următorul cuprins:

„(9) Orice armonizare a dreptului de autor și a drepturilor conexe trebuie să aibă la bază un nivel ridicat de protecție, deoarece aceste drepturi sunt esențiale pentru creația intelectuală. Protecția lor contribuie la menținerea și dezvoltarea creativității în interesul autorilor, artiștilor interpreți sau executanți, producătorilor, consumatorilor, culturii, industriei și publicului larg. În consecință, proprietatea intelectuală a fost recunoscută ca parte integrantă a proprietății.

(10) Autorii sau artiștii interpreți sau executanți trebuie să primească o remunerație adecvată pentru utilizarea operelor lor, pentru a-și putea continua munca creativă și artistică, la fel ca și producătorii, pentru a putea finanța această muncă.
[...]

[...]

- (31) Trebuie păstrat un echilibru just între drepturile și interesele diverselor categorii de titulari de drepturi, precum și între acestea și drepturile și interesele utilizatorilor de obiecte protejate. [...]
- (32) Prezenta directivă prevede o enumerare exhaustivă a excepțiilor și limitărilor privind dreptul de reproducere și dreptul de comunicare publică. Anumite excepții sau limitări se aplică doar dreptului de reproducere, dacă este cazul. Această listă ține cont în mod corespunzător de diferitele tradiții juridice ale statelor membre, având în același timp ca scop să asigure funcționarea pieței interne. Statele membre trebuie să aplice în mod coerent aceste excepții și limitări, care vor fi evaluate cu ocazia revizuirii legislației de punere în aplicare în viitor.

[...]

- (35) În cazul anumitor excepții sau limitări, titularii drepturilor trebuie să primească o compensație echitabilă pentru a fi despăgubiți corespunzător pentru utilizarea operelor lor sau a altor obiecte protejate. La determinarea formei, a modalităților detaliate și a posibilelor niveluri ale acestei compensații echitabile, ar trebui să se țină cont de împrejurările specifice fiecărui caz. În evaluarea acestor împrejurări, un criteriu util ar fi potențialul prejudiciu cauzat titularului de drept prin actul în cauză. În cazul în care titularul dreptului a fost deja plătit în altă formă, de exemplu, sub forma unor redevențe din contractul de licență, nu se mai poate face o plată specifică sau separată. Nivelul compensației echitabile ar trebui să țină cont de gradul de utilizare a măsurilor tehnologice de protecție prevăzute prin prezenta directivă. Anumite situații în care prejudiciul cauzat titularului de drept este minim nu pot da naștere unei obligații de plată.

[...]

(38) Statelor membre ar trebui să li se permită să prevadă o excepție sau limitare de la dreptul de reproducere pentru anumite tipuri de reproduceri de materiale audio, vizuale și audiovizuale pentru uz personal, însoțită de o compensație echitabilă. O astfel de excepție poate implica introducerea sau menținerea sistemelor de remunerare în vederea compensării prejudiciului cauzat titularilor de drepturi. [...]"

4 Potrivit articolului 2 din Directiva 2001/29, intitulat „Dreptul de reproducere”:

„Statele membre prevăd dreptul exclusiv de a autoriza sau de a interzice reproducerea directă sau indirectă, temporară sau permanentă, prin orice mijloace și în orice formă, în totalitate sau în parte:

(a) pentru autori, a operelor lor;

(b) pentru artiștii interpreți sau executanți, a fixărilor interpretărilor sau execuțiilor lor;

(c) pentru producătorii de fonograme, a fonogramelor lor;

(d) pentru producătorii primelor fixări ale filmelor, cu privire la originalul și copiile filmelor lor;

(e) pentru organismele de radiodifuziune sau televiziune, a fixărilor programelor difuzate de acestea, indiferent dacă difuzările se fac prin fir sau prin aer, inclusiv prin cablu sau prin satelit.”

5 Articolul 5 din aceeași directivă, intitulat „Excepții și limitări”, prevede la alineatul (2) litera (b):

„Statele membre pot să prevadă excepții și limitări de la dreptul de reproducere prevăzut la articolul 2, în următoarele cazuri:

[...]

(b) pentru reproduceri pe orice suport realizate de către o persoană fizică pentru uz personal și în scopuri care nu sunt direct sau indirect comerciale, cu condiția ca titularii de drepturi să primească compensații echitabile care să țină cont de aplicarea sau neaplicarea măsurilor tehnice menționate la articolul 6 pentru operele sau obiectele protejate în cauză.”

6 Articolul 5 alineatul (5) din directiva menționată prevede:

„Excepțiile și limitările prevăzute la alineatele (1), (2), (3) și (4) se aplică numai în anumite cazuri speciale care nu intră în conflict cu exploatarea normală a operei sau a altui obiect protejat și nu aduc în mod nejustificat atingere intereselor legitime ale titularului dreptului.”

Reglementarea națională

- 7 Potrivit articolului 16c alineatele 1-3 din Legea privind dreptul de autor (Auteurswet, *Staatsblad* 2008, nr. 538):

„1. Reproducerea unei opere literare, științifice sau artistice pe un suport destinat reproducerii totale sau parțiale a unei opere nu este considerată o încălcare a dreptului de autor asupra operei respective dacă reproducerea este realizată în scopuri care nu sunt nici în mod direct, nici în mod indirect comerciale și dacă servește exclusiv pentru practica, studiul sau uzul persoanei fizice care efectuează reproducerea.

2. Pentru reproducerea prevăzută la alineatul 1 se datorează autorului operei sau succesorului său legal plata unei remunerații echitabile. Obligația de plată a acestei remunerații revine producătorului sau importatorului suporturilor menționate la alineatul 1.

3. Obligația de plată a producătorului ia naștere în momentul în care suporturile produse de acesta sunt introduse pe piață. Obligația importatorului ia naștere în momentul importului.”

Acțiunea principală și întrebările preliminare

- 8 Astfel cum reiese din articolul 16c alineatul 1 din Legea privind dreptul de autor, Regatul Țărilor de Jos a instituit în dreptul intern excepția privind copia pentru uz personal. Potrivit alineatului 2 al aceluiași articol, obligația de plată a redevenței pentru copia privată revine producătorului sau importatorului suportului pentru reproducere.

- 9 Stichting este organismul olandez responsabil de perceperea redevenței pentru copia privată.
- 10 Opus este o societate cu sediul în Germania care comercializează, prin internet, suporturi de reproducere neutilizate, cu alte cuvinte, neînregistrate. Activitatea sa este orientată în special către Țările de Jos, datorită unor site-uri internet olandofone care vizează consumatorii olandezi.
- 11 Contractul de vânzare încheiat de Opus prevede că, în cazul în care un consumator olandez efectuează o comandă on-line, aceasta este prelucrată în Germania, iar mărfurile sunt expediate din Germania către Țările de Jos, în numele și pe seama clientului, de un transportator poștal, cu toate că, în realitate, acesta contractează cu Opus.
- 12 Opus nu plătește o redevență pentru copia privată pentru suporturile de informații livrate clienților săi din Țările de Jos nici în acest stat membru, nici în Germania. În plus, instanța de trimitere precizează că prețul suporturilor de reproducere astfel comercializate de Opus nu include redevența pentru copia privată.
- 13 Susținând că Opus trebuie considerat „importator” în sensul Legii privind dreptul de autor și, prin urmare, debitor al redevenței pentru copia privată, Stichting a chemat în judecată această societate în fața instanțelor olandeze pentru a obține plata acestei redevențe.
- 14 Referindu-se la stipulațiile contractului de vânzare, Opus a contestat faptul că ar putea fi considerată importator în Țările de Jos al suporturilor de reproducere pe care le comercializează. În opinia sa, cumpărătorii olandezi, și anume consumatorii individuali, sunt cei care trebuie să fie calificați drept importatori.

- 15 Acest argument invocat în apărare de Opus a fost primit de instanțele olandeze de prim grad și, ulterior, de apel, care au respins cererea de plată formulată de Stichting. Aceasta a formulat recurs la instanța de trimitere.
- 16 Aceasta din urmă solicită să se stabilească dacă soluția pronunțată în acțiunea principală de instanțele menționate este conformă cu Directiva 2001/29. Astfel, în opinia instanței de trimitere, considerarea cumpărătorului, și anume a consumatorului individual, drept importator și, în consecință, drept debitor al redevenței pentru copia privată echivalează cu admiterea faptului că aceasta este irecuperabilă în fapt, având în vedere că respectivul cumpărător individual este dificil de identificat în practică. Astfel, aceasta ridică problema dacă noțiunea „importator” nu ar trebui să fie definită într-un mod mai larg decât cel care reiese din accepțiunea pur lingvistică a acestui termen, luându-se în considerare și destinația finală a suporturilor de informații, care este clară și pentru vânzătorul profesionist.
- 17 În aceste condiții, Hoge Raad der Nederlanden a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Directiva [2001/29] și în special articolul 5 alineatul (2) litera (b) și alineatul (5) din aceasta oferă criterii pentru a se răspunde la întrebarea referitoare la cine este considerat în legislația națională debitor al «compensației echitabile» în sensul articolului 5 alineatul (2) litera (b)? În cazul [unui răspuns afirmativ], care sunt aceste criterii?

2) În cazul unui contract de vânzare la distanță în care cumpărătorul este stabilit în alt stat membru decât vânzătorul, articolul 5 alineatul (5) din Directiva [2001/29] impune o interpretare atât de largă a dreptului național încât un debitor care acționează în calitate de comerciant să datoreze în cel puțin unul dintre statele membre implicate în vânzarea la distanță «compensația echitabilă» prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (b)?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

- 18 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă dispozițiile Directivei 2001/29, în special articolul 5 alineatul (2) litera (b) și alineatul (5) din aceasta, trebuie interpretate în sensul că includ criteriile care permit să se stabilească persoana care trebuie considerată debitor al compensației echitabile în temeiul excepției privind copia pentru uz personal.
- 19 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit articolului 2 din Directiva 2001/29, în principiu, statele membre acordă autorilor dreptul exclusiv de a autoriza sau de a interzice reproducerea directă sau indirectă, temporară sau permanentă, prin orice mijloace și în orice formă, în totalitate sau în parte, a operelor lor.
- 20 Totuși, în temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (b) din aceeași directivă, statele membre pot să prevadă o excepție de la dreptul exclusiv de reproducere al autorului asupra operei sale pentru reproducere pe orice suport realizate de o persoană fizică pentru uz personal și în scopuri care nu sunt direct sau indirect comerciale (excepția denumită „excepția privind copia privată”).
- 21 Articolul 5 alineatul (5) din directiva menționată condiționează totuși instituirea excepției privind copia privată de respectarea a trei cerințe, și anume, mai întâi, ca această excepție să se aplice numai în anumite cazuri speciale, apoi, ca ea să nu aducă atingere exploatării normale a operei și, în sfârșit, ca aceasta să nu aducă în mod nejustificat atingere intereselor legitime ale titularului dreptului de autor.

- 22 Astfel, având în vedere această ultimă condiție, statele membre, în cazul în care decid instituirea unei excepții privind copia privată în dreptul intern, sunt obligate, în special, să prevadă, în temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29, plata unei „compensații echitabile” în favoarea titularilor de drepturi (a se vedea de asemenea Hotărârea din 21 octombrie 2010, Padawan, C-467/08, Rep., p. I-10055, punctul 30).
- 23 În ceea ce privește răspunsul la problema identificării persoanei care trebuie considerată debitorul compensației echitabile, trebuie să se constate că dispozițiile Directivei 2001/29 nu reglementează în mod explicit problema determinării persoanei care trebuie să plătească respectiva compensație, astfel încât statele membre dispun de o largă marjă de apreciere pentru a stabili cine trebuie să achite această compensație echitabilă.
- 24 În aceste condiții, trebuie amintit că s-a hotărât deja de către Curte că modul de concepere și nivelul compensației echitabile sunt legate de prejudiciul care rezultă pentru autor din reproducerea neautorizată a operei sale protejate pentru uz personal. Din această perspectivă, compensația echitabilă trebuie considerată contraprestația prejudiciului cauzat autorului (Hotărârea Padawan, citată anterior, punctul 40).
- 25 În plus, astfel cum rezultă din considerentul (31) al Directivei 2001/29, precum și din cuprinsul punctului 43 din Hotărârea Padawan, citată anterior, este necesară păstrarea unui „echilibru just” între drepturile și interesele autorilor care beneficiază de compensația echitabilă, pe de o parte, și interesele utilizatorilor de obiecte protejate, pe de altă parte.
- 26 În cazul în care persoana care a cauzat respectivul prejudiciu titularului dreptului exclusiv de reproducere este cea care a realizat, pentru uz personal, reproducerea unei opere protejate fără a solicita autorizarea prealabilă din partea titularului, revine acestei persoane, în principiu, obligația de a repara prejudiciul legat de reproducerea menționată prin finanțarea compensației care urmează a fi plătită acestui titular (Hotărârea Padawan, citată anterior, punctul 45).

- 27 Curtea a admis totuși că, ținând cont de dificultățile practice de identificare a utilizatorilor privați, precum și de obligare a acestora să îi despăgubească pe titularii de drepturi pentru prejudiciul cauzat, statele membre pot institui pentru a finanța compensația echitabilă o „redevență pentru copia privată” în sarcina nu a persoanelor private vizate, ci a celor care dispun de echipamente, de aparate sau de suporturi de reproducere digitală și care, în acest temei, pun respectivele echipamente, în drept sau în fapt, la dispoziția persoanelor private sau le furnizează acestora din urmă un serviciu de reproducere. În cadrul unui astfel de sistem, persoanele care dispun de aceste echipamente au obligația de a plăti redevența pentru copia privată (Hotărârea Padawan, citată anterior, punctul 46).
- 28 Curtea a precizat de asemenea că, având în vedere că acest sistem permite debitorilor să repercuteze cuantumul redevenței pentru copia privată asupra prețului de punere la dispoziție a respectivelor echipamente, aparate și suporturi de reproducere sau asupra prețului serviciului de reproducere furnizat, sarcina redevenței va fi suportată, în definitiv, de utilizatorul privat care achită acest preț, conform cu „echilibrul just” care trebuie găsit între interesele autorilor și interesele utilizatorilor de obiecte protejate (Hotărârea Padawan, citată anterior, punctele 48 și 49).
- 29 Având în vedere considerațiile anterioare, trebuie să se răspundă la prima întrebare că Directiva 2001/29, în special articolul 5 alineatul (2) litera (b) și alineatul (5) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că utilizatorul final care realizează în scop personal reproducerea unei opere protejate trebuie, în principiu, să fie considerat debitorul compensației echitabile prevăzute la alineatul (2) litera (b) menționat. Totuși, statele membre pot institui o redevență pentru copia privată în sarcina persoanelor care pun la dispoziția acestui utilizator final echipamente, aparate sau suporturi de reproducere, în cazul în care aceste persoane au posibilitatea de a repercutea cuantumul redevenței menționate asupra prețului de punere la dispoziție achitat de utilizatorul final.

Cu privire la a doua întrebare

- 30 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă, în cazul unui contract negociat la distanță între un cumpărător și un vânzător profesionist de echipamente, de aparate sau de suporturi de reproducere care sunt stabiliți în state membre diferite, Directiva 2001/29 impune o interpretare a dreptului național care să permită perceperea compensației echitabile de la un debitor care acționează în calitate de comerciant.
- 31 În această privință, trebuie subliniat că articolul 5 alineatul (5) din Directiva 2001/29, care prevede condițiile cumulative de aplicare, între altele, ale excepției privind copia privată, nu cuprinde, în sine, nicio indicație specifică de natură să permită o interpretare particulară în ceea ce privește persoana care trebuie considerată debitorul compensației echitabile datorate autorilor în temeiul excepției privind copia privată în cadrul unui contract la distanță precum cel din acțiunea principală.
- 32 Trebuie amintit totuși că din considerentul (9) al Directivei 2001/29 reiese că legiuitorul Uniunii a dorit garantarea unui nivel ridicat de protecție a dreptului de autor și a drepturilor conexe, deoarece acestea sunt esențiale pentru creația intelectuală. Protecția lor contribuie la menținerea și la dezvoltarea creativității în interesul autorilor, al artiștilor interpreți sau executanți, al producătorilor, al consumatorilor, al culturii, al industriei și al publicului larg. Astfel, potrivit considerentului (10) al aceleiași directive, autorii sau artiștii interpreți sau executanți trebuie să primească o remunerație adecvată pentru utilizarea operelor lor pentru a-și putea continua munca creativă și artistică.
- 33 În special, din articolul 5 alineatul (2) litera (b), precum și din considerentul (35) al directivei menționate reiese că, în statele membre care au introdus excepția privind copia privată, titularii de drepturi trebuie să primească o compensație echitabilă pentru

a fi despăgubiți corespunzător pentru utilizarea operelor lor sau a altor obiecte protejate, realizată fără consimțământul lor. În plus, conform alineatului (5) al aceluiași articol, instituirea excepției privind copia privată nu poate aduce atingere în mod nejustificat intereselor legitime ale titularului dreptului de autor.

- 34 În consecință, pentru a nu fi lipsite de orice efect util, aceste dispoziții impun statului membru care a instituit excepția privind copia privată în dreptul intern o obligație de rezultat, în sensul că acest stat este ținut să asigure, în cadrul competențelor sale, perceperea efectivă a compensației echitabile destinate despăgubirii autorilor afectați pentru prejudiciul suferit, în special dacă acesta s-a produs pe teritoriul statului membru menționat.
- 35 Având în vedere că, astfel cum s-a arătat la punctul 26 din prezenta hotărâre, în principiu, utilizatorilor finali care realizează, pentru uz personal, reproducerea unei opere protejate fără să solicite autorizarea prealabilă din partea titularului de drepturi și care, în consecință, cauzează un prejudiciu acestuia din urmă le revine obligația de a repara acest prejudiciu, se poate prezuma că prejudiciul care trebuie reparat s-a produs pe teritoriul statului membru în care acești utilizatori finali au reședința.
- 36 Din cele de mai sus reiese că, în cazul în care un stat membru a instituit excepția privind copia privată în dreptul intern, iar utilizatorii finali care realizează în scop personal reproducerea unei opere protejate au reședința pe teritoriul acestuia, statul membru menționat este ținut să asigure, conform competenței sale teritoriale, perceperea efectivă a compensației echitabile în vederea despăgubirii pentru prejudiciul suferit de autori pe teritoriul acestui stat.
- 37 În ceea ce privește acțiunea principală, este cert că prejudiciul suferit de autori s-a produs pe teritoriul olandez, întrucât cumpărătorii, în calitate de utilizatori finali în scop personal ai operelor protejate, au reședința pe acest teritoriu. Este de asemenea

cert că Regatul Țărilor de Jos a ales să instituie un sistem de percepere a compensației echitabile, datorate cu titlu de excepție privind copia privată, de la producătorul sau de la importatorul de suporturi destinate reproducerii operelor protejate.

38 Potrivit precizărilor din decizia de trimitere, în contextul unor contracte precum cele din acțiunea principală, perceperea unei asemenea compensații de la utilizatorii finali în calitate de importatori ai acestor suporturi în Țările de Jos este practic imposibilă.

39 În aceste condiții și având în vedere că sistemul de percepere ales de statul membru în cauză nu îl poate exonera pe acesta din urmă de obligația de rezultat care îi impune garantarea plății efective, în favoarea autorilor afectați, a unei compensații echitabile ca despăgubire pentru prejudiciul produs pe teritoriul său, revine autorităților, în special jurisdicționale, ale acestui stat membru obligația de a realiza o interpretare a dreptului intern conformă cu obligația de rezultat menționată care să garanteze perceperea respectivei compensații de la vânzătorul care a contribuit la importul suporturilor în cauză prin punerea lor la dispoziția utilizatorilor finali.

40 În această privință, în circumstanțe precum cele amintite în special la punctul 12 din prezenta hotărâre, nu are nicio incidență asupra acestei obligații care revine statului membru menționat faptul că, în cazul unor contracte negociate la distanță precum cele în discuție în acțiunea principală vânzătorul profesionist care pune la dispoziția cumpărătorilor rezidenți pe teritoriul acestui stat membru, în calitate de utilizatori finali, echipamente, aparate sau suporturi de reproducere este stabilit în alt stat membru.

41 Având în vedere considerațiile anterioare, trebuie să se răspundă la cea de a doua întrebare că Directiva 2001/29, în special articolul 5 alineatul (2) litera (b) și alineatul (5) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că revine statului membru care a instituit un sistem de redevență pentru copia privată în sarcina producătorului sau a

importatorului de suporturi de reproducere a unor opere protejate și pe teritoriul căruia se produce prejudiciul cauzat autorilor prin utilizarea în scopuri private a operelor acestora de către cumpărători rezidenți ai statului membru respectiv obligația de a garanta că acești autori percep în mod efectiv compensația echitabilă destinată despăgubirii pentru prejudiciul menționat. În această privință, simplul fapt că vânzătorul profesionist de echipamente, de aparate sau de suporturi de reproducere este stabilit în alt stat membru decât cel în care au reședința cumpărătorii nu are nicio incidență asupra acestei obligații de rezultat. Revine instanței naționale, în cazul în care nu este posibilă asigurarea percepției compensației echitabile de la cumpărători, obligația de a interpreta dreptul intern astfel încât să permită perceperea acestei compensații de la un debitor care acționează în calitate de comerciant.

Cu privire la cheltuielile de judecată

42. Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

- 1) **Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, în special articolul 5 alineatul (2) litera (b) și alineatul (5) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că utilizatorul final care realizează în scop personal reproducerea unei opere protejate trebuie, în principiu, să fie considerat debitorul compensației echitabile**

prevăzute la alineatul (2) litera (b) menționat. Totuși, statele membre pot institui o redevență pentru copia privată în sarcina persoanelor care pun la dispoziția acestui utilizator final echipamente, aparate sau suporturi de reproducere, în cazul în care aceste persoane au posibilitatea de a repercuta cuantumul redevenței menționate asupra prețului de punere la dispoziție achitat de utilizatorul final.

- 2) Directiva 2001/29, în special articolul 5 alineatul (2) litera (b) și alineatul (5) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că revine statului membru care a instituit un sistem de redevență pentru copia privată în sarcina producătorului sau a importatorului de suporturi de reproducere a unor opere protejate și pe teritoriul căruia se produce prejudiciul cauzat autorilor prin utilizarea în scopuri private a operelor acestora de către cumpărători rezidenți ai statului membru respectiv obligația de a garanta că acești autori percep în mod efectiv compensația echitabilă destinată despăgubirii pentru prejudiciul menționat. În această privință, simplul fapt că vânzătorul profesionist de echipamente, de aparate sau de suporturi de reproducere este stabilit în alt stat membru decât cel în care au reședința cumpărătorii nu are nicio incidență asupra acestei obligații de rezultat. Revine instanței naționale, în cazul în care nu este posibilă asigurarea percepției compensației echitabile de la cumpărători, obligația de a interpreta dreptul intern astfel încât să permită perceperea acestei compensații de la un debitor care acționează în calitate de comerciant.

Semnături